

EL PERIÒDIC D'ANDORRA
Director: Joan Ramon Baigues.
Subdirector: Enric Guinart.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Polític: Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas i Clara Garriga. **Esports:** Iván Moura i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Àrea Monogràfica, agenda i televisió:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Posell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marçal Tuyet i Laia Martínez.
 ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torrentalé, David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedes. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunión. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.
 EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

Cop de porta al projecte 2020

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

De tant en tant, quan al temps ens ho permet i som capaços de fer una pausa al ritme frenètic del dia a dia, fem una petita recerca a l'arxiu documental i sempre hi descobrim alguna perla.

Era un 7 d'agost del 2006 quan EL PERIÒDIC D'ANDORRA publicava una entrevista al que aleshores era president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i avui cap de Govern, **Jaume Bartumeu**, que en ser qüestionat sobre el projecte Andorra 2020, manifestava el següent: «Això no és un projecte, és una operació de cosmètica i propaganda que ens ha costat un milió de dòlars. És una operació destinada a exposar en una pantalla un paquet de banalitats i de situacions conegudes i explicades abans». Tres anys i pocs dies més després, l'Agència Andorra 2020 (òrgan creat per impulsar la iniciativa) ja és història. I és que ahir sortia al BOPA el Decret mit-

jançant el qual es deroga l'organisme «atès que el Govern considera que la promoció del desenvolupament econòmic d'Andorra necessita un ample debat amb els agents econòmics i socials del país». Aquest potser és un dels passos més rellevants que ha endegat el nou Executiu, sobretot per l'important càrrega simbòlica i política que representa, atès

MOLTS DINERS I POC RESULTATS. A VEURE SI D'UNA VEGADA APRENEM LA LLIÇÓ

que aquest va ser el projecte estrella de l'última legislatura liberal liderada per Albert Pintat.

A més, si continuem endisantosos en un viatge al passat –que sovint és un exercici recomanable per poder entendre moltes coses de les que estem vivint avui– observem que durant la presentació

de l'Agència en qüestió, el 21 de maig del 2006, **Pintat** va indicar que desitjava que els pròxims governs, «vingui qui vingui», es facin seva l'Agència. Avui sabem que tot es va quedar en un desig, ¿l per què? Segur que hi ha moltes explicacions, però potser la raó principal del seu fracàs va ser les formes amb què es va desenvolupar, amb grandiloquència i sense consens polític. Tanmateix, durant el mateix acte, l'aleshores líder de l'Executiu afirmava que un dels objectius era que al 2020 els joves del país cobressin 5.000 euros mensuals. Tres anys després, no només els joves del país estan a anys llums d'aquest salari, sinó que sabem que n'hi ha quasi 150 sense feina, aturats.

Passat el temps, constatem de que poc ha servit el milió d'euros que es va abonar a l'empresa McKinsey, així com tots els diners que s'han invertit amb projectes relacionats amb el 2020. Només esperem, insistim una vegada més, que aquesta mena d'experiències ens serveixin per no topar amb la mateixa pedra. No volem tornar a veure un macroprojecte que desaparegui d'aquí a quatre d'anys. Pel bé del país, aprenem dels errors i sobretot evitem treure'n un suc polític.